

ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים

סוד "אֲשֶׁר לֹא כִדַּת"

"וּבַהֲגִיעַ תֹּר נִעְרָה וְנִעְרָה" — שְׁכָל הַנְּעֵרוֹת
 לִפְנֵי כְּנִיסַתָּן לְבֵית אַחֲשֻׁרוֹשׁ הָיוּ מְלֹאוֹת
 דִּינִים וְתֵאוֹת נוֹרְאוֹת, חוּץ מֵאֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה
 שֶׁהִיא הָיְתָה בְּסוּד "שׁוֹשֶׁנֶת יַעֲקֹב" —
 שׁוֹשֶׁנָּה עֲלָאָה, מְלָכוֹת דְּאֲצִילוֹת. שְׁזַכָּתָה
 לְהַמְשִׁיד הַלְבָּן שֶׁבְּעוֹלָם.

"וּבַיּוֹם הַנְּשִׁלִישִׁי" — שֶׁהוּא הָיָה לַיַּל הַסֶּדֶר
 הָרֵאשׁוֹן, אָז "לְבִנְשָׁה אֶסְתֵּר מְלָכוֹת" — הֵם
 בְּגֵדֵי וּלְבוּשֵׁי מְלָכוֹת דְּאֲצִילוֹת. וְאָז, כְּשֶׁרָאָה
 אַחֲשֻׁרוֹשׁ אֶת כָּל זֵהָרָה וְשֶׁהִנְשִׁינָה שׁוֹרָה
 עָלֶיהָ, הִתְעַלְפָּה, וּבָא מִלְּאָךְ וְהִחְזִיר לוֹ אֶת
 נִשְׁמָתוֹ.

וְאָז הוּא רָאָה כִּיצַד הַשְּׂרָבִיט קָפִין 200 אַמָּה,
 אֲבָל אַחֲשֻׁרוֹשׁ הָיָה לְטָאִי בְּשָׂרָשׁוֹ, וְאָמַר

שאינו מתפעל מנסים וחק זה חק ויקוב הדין
את ההר. ומיד צוה על משרתיו לתלות את
אסתר על שעברה על צווי המלך ועשתה
מעשה אשר לא כדת.

כי במצחה של אסתר האירו כל כ"ב
אותיות הא"ב, במיוחד היו זוהרות
האותיות כ' ד' ת' שמספרם 424,
גימטריא משיח 358 בין 52 דוד 14 = 424.

ולכן, אחשורוש קרא בתלית ושתה לחכמים
יודעי העתים — שיודעים לעבר שנים
ולקבע חדשים, ומה ענין יודעים לעבר שנים
ולקבע חדשים לתלית ושתה? אלא, אנחנו
אומרים בסוף ההגדה: 'משתכר בכלי קדש
נהרג בו בלילה', וזה מפרש את מיתת
בלשאצר, שנהרג בליל הסדר הראשון, אחרי
ששתה אלפא חמרא — שזה אלף כדי יין,
וכמוכן שאז כבר בלשאצר היה בגלופין, וזו

הַסְּבָה שֶׁלֹּא שָׁלַט בְּעֵצְמוֹ וַיֵּצֵא מִחוּץ לַפְּלָטִין,
וּבְשֶׁרְצָה לַחֲזֹר כְּבָר לֹא הָיָה יָכוֹל לַחֲזֹר בְּאוֹתוֹ
פֶּתַח שֵׁיִצָּא, וַנֵּאֱלָץ לְסוּבֵב אֶת כָּל הַפְּלָטִין
וּלְהַכְנִים דְּרֹךְ הַשַּׁעַר הָרִאשִׁי שֶׁל הַפְּלָטִין,
וְשֵׁם עָמְדוֹ כָּרֵשׁ וְדַרְיוֹשׁ שֶׁהֵם הָיוּ שׁוֹמְרֵי
הָרִאשׁוֹ שֶׁל בִּלְשַׁאֲצַר, וּבְשֶׁהוֹפִיעַ בִּלְשַׁאֲצַר
עִם הַכֶּתֶר וּלְבוּשׁ הָאַרְגָּמָן עִם חוּטֵי הַזָּהָב
וַאֲמַר "אֲנִי הַמֶּלֶךְ, תֵּאֲפָשְׂרוּ לִי לְהַכְנִים".
אָמְרוּ לוֹ כָּרֵשׁ וְדַרְיוֹשׁ שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְהִרְשׁוֹת לוֹ לְהַכְנִים, כִּי הַמֶּלֶךְ בִּלְשַׁאֲצַר
בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֵצְמוֹ צִוָּה עֲלֵיהֶם לֹא לָתֵת לְהַכְנִים
לְשׁוֹם אָדָם, וַאֲפֹלוּ יָבֹא הַמֶּלֶךְ בְּעֵצְמוֹ וַיֹּאמֶר
"אֲנִי הַמֶּלֶךְ" — אֵין אֲפָשְׂרוֹת לְהַכְנִיסוֹ!

וּבְשֶׁרָאוּ שֶׁבִלְשַׁאֲצַר מִתְעַקֵּשׁ בְּכָל זֹאת, לָקְחוּ
אֶת הַמְּנוּרָה וּפָצְעוּ אֶת מַחוֹ, וּבּוּ בַלִּילָה מֶלֶךְ
דַּרְיוֹשׁ וְאַחַר כֵּן חָתְנוּ כָּרֵשׁ 5 שָׁנִים סָךְ הַכָּל,
וְאַחַר כֵּן אֲחֻשׁוּרוֹשׁ עוֹד שְׁנָתַיִם וַיּוֹם, שְׁזָה

סך הכל 8 שנים בדיוק המרחק בין תחילת מלכות של דריוש וכרש ועוד שנתיים ויום שזה נחשב ל-8 שנים, וככה נתמלאו 70 שנה ראשונות מתחילת מלכות דריוש. ועשה סעודה של 180 יום ועוד שבועה ימים לנצחוננו המחלט על עם ישראל.

זוה שברק דניאל בכל פעם שנתמלאו 70 שנה או לתחילת מלכות בכל או לתחילת מלכות דריוש וכרש ואחשורוש, שכל התאריכים הללו היו תאריכים של גאולה.

וכשבחר באסתר המלכה, שהאירו במצחה כל הכ"ב אותיות, וראה את השכינה שורה עליה, התעלף, ובא מלאך והחזיר את נשמתו. אבל, כיון שעברה בבית הצלמים, כבר לא האירו אותיות פדת — שהם בגימטריא משיח בן דוד. כי אסתר היתה צאצאית ישירה מבית דוד, וכל הזמן מהרגע

שְׁנֵלְקָהּ לְבֵית אַחֲשֹׁרוֹשׁ — לְבֵית הַגִּי
שׁוֹמֵר הַנָּשִׁים, הָאִירוּ בָּהּ בְּמִיחָד הָאוֹתִיּוֹת
כַּד"ת שֶׁהֵם הַגִּימָטְרִיא שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.
וּבְרַגַע שֶׁהִסְתַּלַּק הָאֹר מֵאוֹתִיּוֹת "כַּדָּת",
הָיְתָה אֶסְתֵּר בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה כִּי הִסְתַּלְּקָהּ
מִמֶּנָּה הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁרָאָה אַחֲשֹׁרוֹשׁ
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת "כַּדָּת" הִסְתַּלְּקוּ אֹרָם, הִבִּין
שֶׁעֲכָשָׁיו הַשְּׂכִינָה עֲזָבָה אוֹתָהּ וְעֲכָשָׁיו זֶה
"עֵת רָצוֹן" לְחִסְלָהּ וּלְהַפְטִיר מִמֶּנָּה. וְאִז
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה צָעָקָה "אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה
עֲזַבְתָּנִי רַחוּק מִיִּשְׁוֹעָתִי דְבַרִּי שֶׁאֲנִתִּי", וְאִז
נִעְשָׂה גַם זֶה וְהָאוֹתִיּוֹת הָאִירוּ מִחֲדָשׁ. וּבְדִיוֹק אִז
כִּשְׁהָאֹר הִסְתַּלַּק מִן הָאוֹתִיּוֹת נָתַן אַחֲשֹׁרוֹשׁ
פְּקֻדָּה לְהַרְגָּהּ וּלְתִלוּתָהּ עִם כָּל אַרְבַּעַת
קְבוּצוֹת הַמַּאֲבָטָחִים שֶׁעָמְדוּ בְּשִׁמְרָה יוֹמָם
וְלַיְלָה עַל שַׁעְרֵי הָאוֹלָמוֹת.

כִּי מוּבָא בִּילְקוּט שְׂמֵעוֹנִי: שֶׁהָיוּ שְׂבָעָה

היכולות — כל היכל 50 אמה על 50 אמה, ואסתר הצליחה לעבור שלשה שערים ללא בדיקות, ועכשיו היא כבר נצבת בפתח האולם הרביעי ועדין אף אחד לא בודק אותה ולא בכליה אולי הביאה אתה סכין ומחביאה אותו בנעליה, ואולי יש לה רעל בתיק לשפך לתוך כוס היין שתמוג לבעלה. כי דוקא אנשת המלך היא הכי מסכנת, כי דוקא היא רוצה להמליך מישהו אחר. ובמקרה הזה זה היה צריך להיות המן הרשע, שימלך תחת אחשורוש, ובשעת המנשה — כשאדם שטוף כלו ביין, זו הזדמנות פז להפטר ממנו.

וכל זה ידע אחשורוש, ולכן "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" מחלומות בלהה מה זוממת כנגדו אסתר בהזמינה את המן למנשה... וברגע זה הכל התאמת אצלו

וְרָצָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶסְתֵּר וּבַמְּלוּיָהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
בְּנִשְׁתִּי. אֲבָל, ה' הִפִּיר עֲצָתוֹ וְסָכַל
מִחֲשָׁבוֹתָיו.

וְהַיְשָׁרְבִיט קָפֵץ 200 אֲמָה, כְּמִסְפַּר הָאוֹלָמוֹת
שֶׁעֲדִין אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֲדִין לֹא עִבְרָה.
וְאַחַשְׁוֵרוּשׁ, שֶׁלֹּא שָׁת לָבוּ גַם לָנֶס זֶה, בָּא
מִלְאָךְ וְסָטְרוֹ עַל פִּיו, וְאָמַר לוֹ: עֲנִיָּה זֹו
עֹמֶדֶת בַּפֶּתַח לְבִקְשׁ עַל עַמָּה וּמוֹלְדָתָהּ
וְאַתָּה עוֹשֶׂה מְרִזִּיחִין וְרוֹצָה לְהוֹצִיָּאתָ
לְהָרֹג!?

וְאִז אַחַשְׁוֵרוּשׁ קָבַל אֶת הַפֶּחַד הַדְּרוּשׁ,
וְאָמַר: "מָה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ". וְנָתַן רִשׁוֹת לְהָרֹג אֶת כָּל
אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל לְרַבּוֹת הַמָּן וְעִשְׂרֵת בָּנָיו,
וְהַשָּׂאָר כָּרְעוּ בְּרֹךְ לְפָנָיו מֵרַדְכֵי וּבִקְשׁוּ
מִחִילָה.

